

ogsaa vare interesserede i, at det fornødne Forsvar for de taalelige Tilstande, de havde erhvervet sig her i Landet, bevarede. Det ærede Medlem sagde endvidere, at naar man fra Venstres Side respekterede vort Standpunkt med Hensyn til Afrustning, burde vi ogsaa respektere deres Standpunkt med Hensyn til Forsvaret. Det sidste kan jeg ikke give det ærede Medlem Ret i, for Venstres tidligere Standpunkt har nærmet sig stærkt til vort. Den overvejende Del af Venstre har jo staaet paa Neutralitetsstandpunktet, ligesom vi, og der er altsaa sket en Vending i Partiets Stilling med Hensyn til dette Spørgsmaal. Venstre er ogsaa blevet beskyldt for at mangle Fædrelandskærlighed, og det er ikke saa overordentlig længe siden. Da vi havde Spørgsmaalet om Salget af de vestindiske Øer til Forhandling, blev der i en Del af Pressen ivret stærkt mod Salgsvennerne; de bleve beskyldte for at mangle den rette Forstaaelse af, hvad Fædrelandskærlighed var, og det blev sagt, at Salgsvennerne vare inde paa noget for vort Land pinende galt. En af de Mænd, som blev benyttet som Agent i denne Sag, nemlig den i den senere Tid noksom omtalte Niels Grøn, var ogsaa med til at beskyldte anderledes tænkende, Salgsvennerne, for at mangle Fædrelandskærlighed, denne Mand, der vel neppe kan kaldes dansk i Ordets almindelige Betydning, idet han som ganske ung rejste bort, og som vist — i det mindste synes det at fremgaa af hans Stilling i den senere Tid — har glemt, hvad han skylder sit Land. Han beskyldte ogsaa den ærede Ordførers Venner her i Salen, som hørte til Salgsvennerne, for at mangle den nødvendige Fædrelandskærlighed. Jeg skal ikke spille mange Ord paa den omtalte Mand, men da vi ere komne ind paa denne Side af Sagen, skal jeg benytte Lejligheden til at beklage hans Optræden og beklage de Mænd, der have sluttet Forbindelse med ham, eller som have ladet sig forlede til at slutte Forbindelse med ham og derved bringe sig selv i et skævt Lys. Jeg skal udtale Haabet om, at det maa lykkes dem saa fuldstændigt som muligt at ryste ham af sig, saaledes at der ikke for deres Vedkommende bliver hængende nogen som helst af de berettigede Anker og den skarpe Misbilligelse, man med Rette kan gøre gældende overfor vedkommende Person.

Den højtærede Finansminister udtalte i Dag, at han beklagede, at man ikke fra vor Side vilde være med til at bringe Finanserne paa Fode igen; det var nærmest

til det radikale Partis Ordfører, at den højtærede Finansminister brugte denne Udtalelse; idet han fandt det urigtigt, at man finansielt set var ængstelig for, at der kom noget mere ind i Statskassen, end man absolut havde Brug for. Thi, føjede den højtærede Finansminister til, der var dog og burde være hos alle et levende Ønske om at bringe vor Statsgæld ned. Det kan jeg fuldstændig billige. Men jeg synes, vi have en god Vej at gaa. Lad os aarlig spare 10 Millioner paa Udgifterne til vort Militærvæsen og afskrive dem paa vor Statsgæld, saa ville vi hvert Aar spare henimod en halv Million eller 400,000 Kr. i Renter, og denne Besparelse vil øges fra Aar til Aar og i Løbet af snart en halv Snæs Aar ville vi være ude af den Statsgæld, der nu tynger os. Den Vej vilde være langt bedre end den, den højtærede Minister nu foreslaar, særlig med Hensyn til Gennemførelsen af de Skatteforslag, der ligge paa vort Bord og hvortil der nu er knyttet saa mange Ord og Bemærkninger fra forskellige Sider, at jeg finder det overflødigt at komme nærmere ind paa selve Lovforslagene.

P. Munch: Den højtærede Finansminister har i sin Tale i Dag vendt sig meget stærkt imod, hvad jeg sagde i Gaar Aftes. Den højtærede Minister fremhævede atter i Dag sin Stilling til Lignings-spørgsmaalet, men jeg kan ikke se rettere end, at denne Stilling er besynderlig uklar. Hver Gang Ministeren udtaler sig paa dette Punkt, udtaler han sig paa en ny Maade; i Dag udtalte han sig saaledes, at man ikke kunde faa den Opfattelse af hans Udtalelser, at han mente, at der var nogen væsentlig Forskel i den Maade, hvorpaa der lignede paa Landet og i Byerne. Derfor vil jeg understrege en Udtalelse, som Finansministeren fremkom med paa det Tidspunkt, da han sagde, at han vilde præcisere sin Opfattelse i denne Henseende. Da sagde han følgende: Naar jeg tror, at Statistisk Bureau har Ret i, at Ligningen over en Bank er bedre i Byerne end paa Landet, saa ligger det deri, at der i Byerne er mange flere Folk med faste Indtægter, Folk, som det derfor er lettere at ramme end paa Landet, mange flere, ogsaa forholdsvis, og det i Forbindelse med det fuldkomne Ligningsapparat er en Hovedgrund til, at Ligningen giver saa meget bedre Resultat i Byerne end paa Landet. — Jeg antager, at dette var Finansministerens virkelige Opfattelse, det vi kunne fastslaa som hans Opfattelse paa dette Punkt.